

WIL

De gelijknamige roman van Jeroen Olyslaegers greep naar de keel, maar regisseur Tim Mielants zet de hardheid van het leven in een bezette stad extra kracht bij met deze fenomenale verfilming.

Antwerpen, 1942. Wil en Lode zijn twee jonge hulpagenten in de bezette stad. Ze werken gedwongen mee aan de klopjacht op joden in hun stad. Maar tegelijk steunen ze ook het verzet. En te midden van alle chaos en geweld bloeit de liefde: Wil valt als een blok voor de charmes van Lode's zus Yvette. Een tegenstrijdige cocktail van emoties brengt hem aan de rand van de afgrond.

De bejubelde bestseller 'Wil' van Jeroen Olyslaegers, de gedreven regie van Tim Mielants ('De Patrick', 'Peaky Blinders') en de crème de la crème van Vlaamse acteurs: 'Wil' is een bom van een film. Een film die - net als Olyslaegers vlijmscherpe boek - niet enkel zorgt voor een spannend relaas van een bijzondere periode, maar ook bikkelharde vragen stelt over de onschuld van neutraliteit. Een film waarbij je jezelf na het kijken ongetwijfeld de ongemakkelijke vraag stelt: 'Wat zou ik gedaan hebben?'

Regie: Tim Mielants | Cast: Stef Aerts, Matteo Simoni, Annelore Crollet, Dirk Roofthooft, Kevin Janssens, Koen De Bouw, Jan Bijvoet, Els Dottermans, e.a. | NL gesproken, NL/FR ondertiteld | België, 2023 | Duur: 1u50

BINNENKORT

Duty of Care
ma 4.12.23 - 20u

Àma Gloria
di 5.12.23 - 20u30

WIL
ma 11.12.23 - 9u15 + 19u

L'amour tout court
+ Strange way of life
di 12.12.23 - 20u30

Het Smelt
di 19.12.23 - 20u30
di 2.01.24 - 20u30

Fallen leaves
di 9.01.24 - 20u30

Holly
di 16.01.24 - 20u30

About dry grasses
di 23.01.24 - 19u30

Here
di 30.01.24 - 20u30

Augure
di 6.02.24 - 20u30

J'aime la vie
di 13.02.24 - 20u30

Killers of the flower moon
di 20.02.24 - 19u30

Priscilla
di 27.02.24 - 20u30

www.ccstrombeek.be/film
tickets@ccstrombeek.be

Interview

REGISSEUR TIM MIELANTS: 'IK DENK ALTIJD DAT HET DIT KEER NIET ZAL LUKKEN'

Ruben Nollet, De Tijd, 22.09.23

Vier jaar na 'De Patrick' nestelt de succesvolle tv-regisseur Tim Mielants zich opnieuw in de bioscoop. Met 'WIL', een meeslepende bewerking van Jeroen Olyslaegers' bekroonde oorlogsbestseller. 'Het contemplatieve begint als de film gedaan is.'

Met 'WIL' zette Jeroen Olyslaegers in 2016 een parel op papier. De hoofdfiguur Wilfried Wils is wat ze een tweezak noemen: een jonge man die recht in zijn schoenen zou willen staan, maar er niet in slaagt echte morele moed te tonen. Al heeft hij een excuus: hij werkt als hulpagent in bezet Antwerpen, midden in de Tweede Wereldoorlog. Dan kan je wel zeggen dat je ook dan zou vechten voor het goede, maar als je hachje in gevaar komt, denk je wellicht twee keer na. Dus voert Wil tegelijk razzia's uit op Joodse wijken en houdt hij contact met vrienden in het verzet. Maar die tweespalt is niet vol te houden.

Olyslaegers beseft zelf dat het verhaal overeind zou blijven op het witte doek, want nog voor de publicatie stuurde hij het manuscript naar regisseur Tim Mielants (43), met wie hij eerder al had geprobeerd zijn roman 'Wij' te verfilmen. Die timing viel slecht, want Mielants had toen net het aanbod gekregen om het derde seizoen van 'Peaky Blinders' in te bekijken. Toen enkele jaren later bleek dat 'WIL' nog beschikbaar was - onder meer Hans Herbots had er even aan gesnuffeld - besliste Mielants om er na 'De Patrick' zijn tweede langspeelfilm van te maken.

Terwijl 'De Patrick' opviel door zijn tedere absurditeit, is 'WIL' een vuistslag in het gezicht. Mielants dompelt je onder in de chaotische wereld van toen, met hoofdpersonages die van hun jeugd willen genieten en tegelijk tot het besef komen dat ze niet straffeloos hun blik kunnen blijven afwenden. Samen met scenarist Carl Joos slijpt Mielants de plot bovendien aan tot een meeslepende thriller.

'Het concept was een film te maken die je bijna twee uur naar het puntje van je stoel duwt', zegt Mielants. 'Daarom hebben we bijvoorbeeld het kaderverhaal uit het boek geschrapt. Anders dan bij 'De Patrick' wilde ik dit keer geen contemplatieve momenten. Bij 'WIL' begint het contemplatieve als de film gedaan is.'

In het boek beschrijft dat kaderverhaal hoe de 80-jarige Wil over zijn oorlogservaringen vertelt aan zijn achterkleinzoon. Mis je die bijkomende laag niet? 'Voor mij zit de oude Wil wel in de film, maar dan in de manier waarop ik alles in beeld breng. Ik zoom in op de traumatische momenten, de dingen waarvan hij de rest van zijn leven wakker zal liggen. Dat is geïnspireerd door mijn grootouders, die me als kind soms over de oorlog vertelden. Het waren altijd anekdotes, nooit verhalen. Als mijn grootmoeder het over het bombardement op de school in Mortsel had, beschreef ze het kinderbloed dat over de straat liep. Of ze had het over een dode soldaat die aangevreten was door ratten. Die beelden deelde ze met mij, omdat ze iets kwijt wilde. Mijn grootouders gaven er geen context aan. Je voelde dat het boven op hun netvlies lag.'

Er zitten schokkende scènes in de film. Vindt u het gemakkelijk om als regisseur afstand te nemen van wat u laat zien? 'Dingen zoals martelsscènes zijn erg technisch. Daar komt het erop aan de acteurs te krijgen waar je ze wil. Op voorhand was ik vooral bang voor de scène waarin mensen naar antisemitische propaganda kijken in de cinema. Daar zie je fascisme ontstaan. Ik wilde veel figuranten en vroeg me af of ik er wel een geloofwaardige scène van kon maken. Ik weet niet of het een goed idee was, maar ik heb uiteindelijk de spionkop van Antwerp uitgenodigd. (lacht) Ik wil die mannen zeker niet in een bepaalde politieke hoek duwen, maar ze schreeuwen wel elk weekend hun stem kapot met een redelijk grote vorm van agressiviteit.'

'WIL' gaat over hoe relatief principes zijn. Vreesde u niet dat u op die manier de collaboratie zou vergoelijken? 'Het is gemakkelijk praten als je weet hoe het allemaal is afgelopen. Daarin volg ik Jeroen. Dit verhaal speelt zich af in 1942, toen niemand kon voorspellen dat Duitsland de oorlog zou verliezen. De Duitsers hadden het sterkste leger. Iedereen ging ervan uit dat ze altijd zouden blijven, dat er zou worden gecollaboreerd en dat het na verloop van tijd tot onderhandelingen zou komen. Het is zoals Wil in het begin zegt: 'Als je er middenin staat en je weet niet wat de dag van morgen brengt, dan weet je niets.' Ik vind het moeilijk daar uitspraken over te doen. Ik wil ook dat het publiek onbesmet naar de film kan kijken, en dat dan een dialoog ontstaat.'

Hoe ziet u die dialoog precies? 'Als een gesprek tussen generaties. Er is voor mij veel veranderd toen ik kinderen kreeg. Vandaag vraag ik me af wat voor dialoog ik zelf met mijn kleinkinderen zal hebben. Over de grote beslissingen die we nu moeten nemen over artificiële intelligentie, bijvoorbeeld. En natuurlijk ook over de natuurontwrichting. Welk gesprek zullen wij voeren met die jongere generatie? Dat angstgevoel zit in mij en spreekt uit het boek. Dat heeft zeker geholpen om de film te maken.'

Er hangt soms een onwerkelijke sfeer in de film. Waar komt die vandaan? 'Ik wist dat het niet allemaal erg realistisch hoefde te zijn. Er mocht een laag subjectiviteit in. De oude Wil herinnert het zich zoals hij het zich herinnert, niet per se zoals het echt is gebeurd. Ik mocht het dus wat aandikken. De film is een koortsdroom, een spannende nachtmerrie waarin allerhande vreemde figuren passeren.'

De nazicommandant is zo'n opmerkelijk personage. Hoe hebt u hem gecreëerd? 'Daar was ik bang voor, omdat je dat soort figuren al eerder hebt gezien. Carl Joos en ik wilden er aanvankelijk een aangename man van maken, iemand van wie je zou willen dat hij je vriend was. Maar toen ik met de Duitse acteur Dimitrij Schaad begon te werken, zei die: 'Je denkt toch niet dat ik die man zo zal spelen? Die nazi's waren monsters! Maak vooral niet de fout ze voor te stellen als sympathieke mensen.' Ik had echt het gevoel dat ik deontologisch iets verkeerd had gedaan. Ik heb ontdekt dat het voor Duitsers echt nog traumaverwerking is. Dus heb ik dat personage samen met Dimitrij anders gekneed.' (...)

Lees meer op de website

<https://www.ccstrombeek.be/film/wil>

